

Издание и препоръчано от Министерството на Народното просвещение съ разрешение № 6630 от 14 декември 1938 година

АКТОРЪ: ЛЮБОМИРЪ ДОИЧЕВЪ

БРОЯ 2 ЛЕВА

ИЗДАВА: „ПЕРИОДИЧЕНЪ ПЕЧАТЪ“ А. Д.

АДРЕСЪ:

„БАРАБАЩЕ“, УЛ. „15 НОЕМВРИЙ“ № 5
СОФИЯ, ТЕЛЕФОНЪ 2-48-76

■ София, 20. III. 1939 г. ■

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА 40 БР.: 60 ЛВ., ЗА 30 — 45 ЛВ., ЗА 20 — 30 ЛВ.
ПОЩ. ЧЕКОВА С/КА 1573.

Козелътъ--детективъ

Нито козелътъ Йовишъ, нито розо-
прасенце Нукъ, нито който и да
другъ отъ жителитъ на двора Ме-
не четѣше „Пачи вечеренъ вест-
“ и затова никой отъ тѣхъ не
ше, че въ близката гора се е на-
лъ крадецъ, рѣждивиятъ Кумчо
р, който току-що бѣше пристигналъ
Америка, за да върши злодеяния
близката гора около селото. По

такъвъ начинъ непредпазливиятъ пѣ-
тель Юрай, който имаше обичай да
излиза на пѣтекката задъ оградата,
единъ день изчезна и не можаха да
го намѣрятъ.

Не се върна и на втория и на тре-
тия день. Лилинка, неговата любима
кокошница, отъ мжка не ядѣше и са-
мо тѣжно ходѣше изъ двора.

Събраха се тогава всички животни,
за да се посъветватъ какво да напра-
вятъ, та да намѣрятъ изгубения пѣтель.

— Трѣбва да изпратиме нѣкого, кой-
то е достатъчно хитъръ и предпазливъ,
за да издири кжде е изчезналъ пѣте-
лътъ Юрай, — каза прасенцето Нукъ.

— Да, но кого? — питаха останали-
тѣ животни.

— Козела Йовишъ, — каза кучето
Азоръ, пазачътъ на зеленчуковата гра-
дина, което не обичаше много козела,
защото го смѣташе за непоправимъ
крадецъ на зеле. — Той е силенъ, не
се страхува, има най-дълга брада отъ
всички ни тукъ и затова е най-мѣдъръ.

Козелътъ се боеше и отъ най-дреб-
нитѣ работи, но тъй като не можеше
да позволи на злия си врагъ да го на-
рече страхливецъ, безъ колебание прие
своята детективска задача. Прескочи
оградата и изчезна въ близката гора.

На пѣтекката имаше много сладки
ягоди и козелътъ-детективъ започ-
на спокойно да пасе, като дори забра-
ви защо е трѣгналъ изъ гората.

Тѣмко се чувствуваше най-добре, ко-
гато въ храститѣ срещу него се чу
силно прѣсене. Козелътъ Йовишъ вдиг-
на глава и се вкамени отъ страхъ.
Между листата и клонетѣ го гледаше
черната глава на грозно провидение.
То имаше дълги рога, кървави очи и
дълга черна брада. Минаха нѣколко
минути, докато козелътъ Йовишъ по-
зна своя колега Чернобрадко. Следъ
като се поздравиха сърдечно, той раз-
каза на своя приятелъ за трудната си
задача.

— Мисля, че знамъ кжде е изчез-
налъ пѣтельтъ Юрай, — каза Черно-
брадко, — сигурно го е отвлѣклъ Кумчо
Лисчо, крадецъ отъ Америка.

Той показа на Йовишъ пѣтя къмъ
голѣмия кухъ джбъ, кждето живѣеше
крадеца и тѣ се раздѣлиха съ прия-
телско мушкане въ ребрата.

Когато козелътъ Йовишъ влѣзе въ
скривалището на Кумчо Лисчо, той не
бѣше въ кѣщи. Предпазливостта е най-
важното качество на добрия детективъ
и липсата на това качество изправи
козела Йовишъ лице срещу лице съ
страшния крадецъ. Кумчо Лисчо стое-
ше на входа, зжбѣше се и весело се
подсмиваше.

— Ти не знаешъ, че съмъ свър-

(Следва на 2 стр.)

КАРИКАТУРА ОТЪ
ВАСИЛЪ ВИДЕНОВЪ